

Alkotmánybíróság

1015 Budapest,

Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/ 0 1 4 2 4 - 0 / 2023		
Érkezett: 2023 JÚN 29.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	☐ EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 6	Kezelőiroda: 34

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 26. § (2) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az **V. kerületi Önkormányzat tulajdonában lévő közterületek használatáról és rendjéről szóló, Belváros-Lipótváros Budapest Főváros V. Kerület Önkormányzat Képviselő-testületének 22/2018. (XII. 19.) önkormányzati rendelet (Önkormányzati Rendelet) 3.§ 29. pontjának** alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 41. § (1) bekezdése, valamint az Alaptörvény 24. cikk (3) a) pontja alapján semmisítse azt meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

Az alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (Abtv.) 26.§ (2) bekezdése kimondja, hogy az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján, ha

- a) az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és
- b) nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja szerint az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját.

Az Abtv. 30.§ (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet írásban benyújtani.

Az Abtv. 52. § (1) szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Ugyanezen törvény 52.§ (1b) bekezdése szerint az (1a) - jelen kérelem szempontjából nem releváns - bekezdésben foglalt eseteken kívül a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli

- a) azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza,
- b) az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét,
- c) a 38. §-ban meghatározott eljárás kivételével az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezést vagy bírói döntést, továbbá a 33. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén az Országgyűlés határozatát, illetve a 34–36. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén az alaptörvény-ellenes működést, magatartást vagy hatáskörgyakorlást,
- d) az Alaptörvény, illetve a nemzetközi szerződés megsértett rendelkezéseit,
- e) az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés vagy – a 33. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén – az Országgyűlés határozata miatt ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével vagy a nemzetközi szerződéssel, továbbá a 34–36. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén az indítványban foglalt kérelem részletes indokolását, valamint
- f) a kifejezett kérelmet a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára.

Az Abtv. 29.§-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

a. A jogsérelem közvetlenül, bírói döntés nélkül való bekövetkezése az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán

Indítványozó jogséremlme az Önkormányzati Rendelet 3.§ 29. pontjának alkalmazása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül, a közterület-terhelési kompenzáció megfizetése kötelezettségének előírásával következett be. Az alaptörvény-ellenes jogszabály az Indítványozó személyét, konkrét jogviszonyát közvetlenül és ténylegesen, aktuálisan érintő rendelkezést állapít meg, és ennek következtében az Indítványozó alapjogai sérülnek.

Az Indítványozó érintettsége a közterület-terhelési kompenzáció megfizetése szempontjából fennáll, egyedi és közvetlen érintettségét az keletkeztette, hogy az Önkormányzati Rendelet tárgyi és személyi hatálya alapján fizetési kötelezettsége keletkezett, a fizetés szabályait az Önkormányzati rendelet azonban nem szabályozza. Az Önkormányzati Rendelet nem írja elő, hogy a közterület-terhelési kompenzációt pontosan milyen módon kell megfizetni, csak annyit rögzít, hogy kizárólag azon vállalkozásoknak adható közterület-használati hozzájárulás, amelyek előzetesen partnerségi együttműködési megállapodást kötnek Budapest Főváros V. kerület Önkormányzatával. A partnerségi együttműködési megállapodás megkötésének folyamatáról - annak kezdeményezésének módjáról, a szerződéskötéshez a vállalkozás részéről teljesítendő feltételekről, vagy arról, hogy az Önkormányzat egyáltalán köteles-e a partnerségi együttműködési megállapodást bizonyos feltételek teljesülése esetén megkötni - az Önkormányzati rendelet nem rendelkezik. Annak érdekében, hogy az Indítványozó a közterület-terhelési kompenzáció fizetési

kötelezettségének eleget tudjon tenni, és ennek alapján Budapest Főváros V. kerület közigazgatási területén az Önkormányzati Rendelet kifogásolt rendelkezéseit is betartva jogszerűen szolgáltatást nyújthasson, 2023. június 14. napján levélben fordult Budapest Főváros V. kerület Önkormányzat jegyzőjéhez, hogy a közterület-használati hozzájáruláshoz szükséges partnerségi együttműködési megállapodás előkészítésének lépéseiről, a folyamat megindításának mikéntjéről haladéktalanul tájékoztatást kapjon (megküldött levél, illetve a feladását igazoló térítvevény csatolva – 1/A-1/B sz. melléklet). A Budapest Főváros V. kerület Önkormányzata 2023. június 20. napján tájékoztatta az Indítványozót, hogy az előzetes partnerségi megállapodás megkötésének ügyében a [REDACTED] [REDACTED]-vel kell felvenni a kapcsolatot (a [REDACTED]-től érkezett e-mail 1/C sz. mellékletként csatolva), majd amennyiben a partnerségi együttműködési megállapodás megkötésre került, akkor azt követően lehetséges benyújtani a közterület-terhelési kompenzációval kapcsolatos közterület-használati kérelmet az V. kerületi Önkormányzat Közterület-hasznosítási Osztálya felé (kézhez vett levél csatolva – 2. sz. melléklet). A fentiek alapján megállapítható, hogy az Indítványozó nem csak a kifogásolt norma címzettje, hanem a támadott szabályt az Indítványozóval szemben Budapest Főváros V. kerület Önkormányzata alkalmazza is, ezzel a személyes érintettség megalapozott.

b. A jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás hiánya, illetve a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az Indítványozónak a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás nem állt rendelkezésére, tekintettel arra, hogy az V. kerület Önkormányzat az Önkormányzati Rendelet 3.§ 29. pontjának hatálybalépése óta a közterület-terhelési kompenzációra vonatkozó díjfizetési igényét nem érvényesítette, formális egyedi határozatot ezzel kapcsolatosan nem hozott, a díjfizetés pedig – az Önkormányzati Rendelet vonatkozó rendelkezéseiből való következtetés szerint – nem formális egyedi határozat, hanem partnerségi együttműködési megállapodás alapján történhetne meg. Az Önkormányzati Rendelet kifogásolt rendelkezéseinek az Indítványozó általi megtámadásának egyetlen módja az alkotmányjogi panasz benyújtása, más jogi lehetőség nem áll rendelkezésre, tekintettel arra, hogy az ügyben közigazgatási határozat vagy bármilyen egyéb kötelezés nem született, így sem az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény, sem a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény, sem egyéb ágazati (pl. adójogi) jogszabály alapján nem volt lehetőség jogorvoslatot igénybe venni.

Jelen pontban kiemelnénk, hogy az Önkormányzati Rendelet megfelelő felhatalmazás nélkül született, illetve annak 3.§ 29. pontja ellentétes a 1988. évi I. törvény (Kkt.) 15/A § (1) a) pontjával, mely kimondja, hogy forgalomszervezési, valamint a 13. § (2) bekezdésében meghatározott indokok alapján, a törvényben meghatározott keretek között, a helyi közutak, valamint a helyi önkormányzat tulajdonában álló közforgalom elől el nem zárt magánutak, terek, parkok és egyéb közterületek vonatkozásában a helyi önkormányzat rendeletében kijelölhet olyan várakozási területet, amelynek a járművel történő, várakozási célú használatáért várakozási díjat kell fizetni. A magasabb rendű jogszabállyal való ütközésre azonban az Indítványozó az Alkotmánybíróság előtt nem hivatkozhat, tekintettel arra, hogy az Abtv. 37.§ (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az Alkotmánybíróság a 24–26. §-ban meghatározott hatáskörében az önkormányzati rendelet Alaptörvénnyel való összhangját akkor vizsgálja, ha a vizsgálat tárgya az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálata nélkül, kizárólag az Alaptörvénnyel való összhang megállapítása.

c. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az Önkormányzati rendelet alaptörvény-ellenes rendelkezése 2023. január 1. napján lépett hatályba, így az Abtv. 30.§ (1) bekezdése alapján az Indítványozó számára nyitva álló 180 napos határidő 2023. június 30. napján jár le, így az alkotmányjogi panasz 2023. június 28. napján történő benyújtásával a fenti határidő megtartásra került.

d. Az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezés megjelölése, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza

Az Abtv. 26.§ (2) bekezdése kimondja, hogy az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján, ha

a) az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és

b) nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja szerint az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját.

e. Az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezés

Az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezés az V. kerületi Önkormányzat tulajdonában lévő közterületek használatáról és rendjéről szóló, Belváros-Lipótváros Budapest Főváros V. Kerület Önkormányzat Képviselő-testületének 22/2018. (XII. 19.) önkormányzati rendelet 3.§ 29. pontja, amely szerint **közterület-terhelési kompenzáció**: az egyszerű személyszállító közlekedési eszközzel **turisztikai célú**, vagy **nem mikromobilitási ponthoz kötötten megosztó szolgáltatást biztosító gazdasági tevékenység** folytatása során a **lakossági életkörülményeket hátrányosan befolyásoló közterületi terhelés ellentételezése**. Budapest Főváros V. kerület Önkormányzatának tulajdonában vagy vagyonkezelésében álló közterületeken az Önkormányzati Rendelet 3. számú melléklete szerint - fizetendő díj. Csak azon vállalkozásoknak adható közterület-használati hozzájárulás, amelyek előzetesen partnerségi együttműködési megállapodást kötnek a Budapest Főváros V. kerület Önkormányzatával.

f. Az Alaptörvény megsértett rendelkezései

- Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez.
- Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése szerint Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

g. Azon feltétel teljesítése, mely szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

Alapvető alkotmányjogi jelentőségű, hogy az Alkotmánybíróság állást foglaljon az Indítványozó által állított tulajdonjog sérelme és a diszkrimináció tilalma tekintetében, és az alkotmányellenes jogszabály megsemmisítésével állítsa helyre az Indítványozó alkotmányos jogait, tekintettel az Alaptörvény I) cikkére is, mely - amellett, hogy kimondja, hogy a törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak - rendelkezik arról, hogy az ember elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani, védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése tekintetében

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye szerint minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához. Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik. Az előzőekben foglaltak azonban nem korlátozzák az államok jogát olyan törvények alkalmazásában, melyeket szükségesnek ítélnék ahhoz, hogy a javaknak a köz érdekében történő használatát szabályozhassák, illetőleg az adók, más közterhek vagy bírságok megfizetését biztosítsák. A tulajdonhoz való jog alapvető jog, amelyre irányadó az Alaptörvény I) cikk rendelkezése, mely szerint az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Ugyanezen cikk kimondja azt is, hogy a törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (Kkt.) 15/A.§ (1) bekezdése szerint forgalomszervezési, valamint a **13. § (2) bekezdésében meghatározott indokok alapján, a törvényben meghatározott keretek között**

a) a helyi közutak, valamint a helyi önkormányzat tulajdonában álló közforgalom elől el nem zárt magánutak, terek, parkok és egyéb közterületek vonatkozásában a **helyi önkormányzat rendeletében**, valamint

b) az országos közutak, valamint az állam tulajdonában álló közforgalom elől el nem zárt magánutak, terek, parkok és egyéb közterületek vonatkozásában a Kormány **rendeletében kijelölhet olyan várakozási területet, amelynek a járművel történő, várakozási célú használatáért várakozási díjat kell fizetni.**

A Kkt. 13.§ (2) bekezdése kimondja, hogy a **lakott területeket**, különösen a történelmi városrészeket, a műemléki és védett természeti területeket, továbbá a gyógy- és üdülőhelyeket forgalomszabályozási eszközökkel és megfelelő **várakozási díjak alkalmazásával is fokozottan védeni kell a közúti közlekedés károsító hatásaitól.**

Az így – a Kkt. hivatkozott rendelkezései szerint - megállapított fizetési kötelezettség a fentiek szerint nem sérti a tulajdon szabadságát, hiszen az államoknak joga van olyan törvényeket alkotni, melyeket szükségesnek ítélnék ahhoz, hogy a javaknak a köz érdekében történő használatát szabályozhassák, illetőleg az adók, más közterhek vagy bírságok megfizetését biztosítsák.

Az Alkotmánybíróság a 2299/B/1991. AB határozatban kimondta, hogy a tulajdonjog valamely tartalmi elemének a korlátozása csak akkor jár magának a tulajdonjognak, mint alkotmányos jognak a korlátozásával, és ezáltal csak akkor alkotmányellenes, ha az nem elkerülhetetlen, vagyis, ha kényszerítő ok nélkül történik, **továbbá ha a korlátozás súlya a korlátozással elérni kívánt célhoz képest aránytalan.**

A közterületen való várakozásnak a vonatkozó, a Kkt. 15.§-a alapján a helyi önkormányzatok és a Kormány által megállapított várakozási díjon felüli további díjbefizetési kötelezettséggel való terhelése, azaz a tulajdonhoz való jog további korlátozása már kényszerítő ok nélkül történik, hiszen a kényszerítő okot a Kkt. 13.§ (2) bekezdése nevesítette: a cél a lakott területek fokozott védelme. Mindezek mellett V. kerületi Önkormányzat tulajdonában lévő közterületek használatáról és rendjéről szóló, Belváros-Lipótváros Budapest Főváros V. Kerület Önkormányzat Képviselő-testület 22/2018. (XII. 19.) önkormányzati

rendeletének 3.§ 29. pontja szerint a megállapított közterületterhelési kompenzáció „a lakossági életkörülményeket hátrányosan befolyásoló közterületi terhelés ellentételezése”. A törvényben és a kifogásolt önkormányzati rendeletben megállapított, védendő közérdek a lakott területek, ezen belül a lakosság védelme a közterületek várakozási célú igénybevételével szemben. A lakott területek fokozott védelme érdekében adott lehetőséget a Kkt. a helyi önkormányzatok és a Kormány részére, hogy várakozási díjat állapítsanak meg. A Kkt. által meghatározott cél elérése érdekében, a Kkt. által meghatározott módon, a Fővárosi Önkormányzat meghatározza a Budapest főváros közigazgatási területén található helyi közutakon, a fővárosi és a kerületi önkormányzatok tulajdonában álló, közforgalom elől el nem zárt magánutakon, valamint tereken, parkokban és egyéb közterületeken kialakított várakozási célú területekre vonatkozó várakozási díjat, az ezen felüli – bármilyen néven is, de a várakozás ellentételezésére meghatározott - díjazás megállapítása ugyanazon védendő érdekre hivatkozva az V. Kerület Önkormányzata részéről már kényszerítő ok nélkül történik, és mivel ugyanazt a tényleges helyzetet másodszor „szankcionálja”, így az aránytalannak is minősül, valamint az V. kerületi Önkormányzat a tulajdonképpen várakozási díjként funkcionáló közterület-terhelési kompenzációt nem is a Kkt. által lehetővé tett (Kkt. 15/A (1) a) pont) jogalapon szedi be. Az aránytalanságot támasztja alá, hogy a lakossági életkörülményeket a rendelkezésre álló várakozóhelyek számának potenciális csökkenése szempontjából terhelheti a nem mikromobilitási ponthoz kötötten megosztó szolgáltatást biztosító gazdasági tevékenység, ugyanakkor az autómegosztó szolgáltatás terhelésével szemben, az autómegosztó által elért – többek között környezetvédelmi - előny ösztönző haszna jelentősen meghaladja a várakozási helyek ideiglenes, nem konstans csökkenését. Budapest Főváros Közgyűlésének *Budapest főváros közigazgatási területén a járművel várakozás rendjének egységes kialakításáról, a várakozás díjáról és az üzemképtelen járművek tárolásának szabályozásáról* szóló 30/2010. (VI. 4.) önkormányzati rendeletének 8.§ (1) bekezdése kimondja, hogy a várakozási övezet területén a járművel történő várakozás biztosítását célzó **közszolgáltatás ellenszolgáltatásaként** a várakozási díj megfizetése a rendeletben előírtak szerint utólag történik. A Kkt. 15/A.§ (1) bekezdése szerint pedig a helyi közutak, valamint a helyi önkormányzat tulajdonában álló közforgalom elől el nem zárt magánutak, terek, parkok és egyéb közterületek vonatkozásában a helyi önkormányzat rendeletében kijelölhet olyan várakozási területet, amelynek **a járművel történő, várakozási célú használatáért várakozási díjat kell fizetni.** A 15/A. § (4) bekezdése szerint a várakozási díj mértékének meghatározása során **figyelemmel kell lenni a szolgáltatás és ellenszolgáltatás egyenértékűségére. A várakozási díj mértékét a várakozási terület jellemzői, így különösen: a várakozási terület településen belüli adottságai, infrastruktúra, különböző fizetési lehetőségek biztosítása, figyelembevételével kell meghatározni.** Mindezek figyelembe vételével a közterületek várakozási célú használatáért az egyébként a Kkt. által lefektetett arányossági elveken felül, a Kkt. szerinti felhatalmazás alapján a Fővárosi Önkormányzat által meghatározott mértéken túl díjat beszedni mindenképpen aránytalannak minősül.

Az Alkotmánybíróság 32/2015 (XI.19.) AB határozata szerint az alapjogi korlátozás arányossága azt követeli meg, hogy a korlátozás ne legyen nagyobb, mint amennyit az alkotmányosan igazolt cél elérése megkíván. Ez azt jelenti, hogy az elérni kívánt cél fontosságának és az ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlyának megfelelő arányban kell állniuk egymással. Továbbá törvényhozó a korlátozás során köteles az adott cél elérésére alkalmas legenyhébb - legkevésbé korlátozó - eszközt alkalmazni. A várakozási díjon felül kiszabott közterületterhelési kompenzáció, mint a várakozási díjon felül, ugyanazon cél érdekében kiszabott további korlátozás mindenképpen nagyobb, mint amennyit a lakosság védelme megkíván, hiszen a lakosság védelmében a Kkt. alapján a Fővárosi Önkormányzat már meghatározta a fizetendő várakozási díjakat.

Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése tekintetében

Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő.

A tulajdonhoz való jog kétségkívül alapvető jog, amelyre irányadó az Alaptörvény I) cikk rendelkezése, valamint a jogegyenlőség és megkülönböztetés tilalmának követelménye is. Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének sérelme miatti alaptörvény-ellenesség akkor állapítható meg, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos - homogén - csoportba tartozó (egymással összehasonlítható helyzetben lévő) jogalanyok között tesz különbséget, és a különbségtétel nem igazolható: az eltérő szabályozásnak nincs ésszerű, kellő súlyú alkotmányos indoka, vagyis önkényes.

A megkülönböztetés tilalma arra vonatkozik, hogy a jognak mindenkit egyenlőként kell kezelnie, azaz azonos körülményekkel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságok és a kedvezmények elosztásának szempontjait meghatározni.

Fontos egyrészt annak vizsgálata, hogy a csoportképző ismérv, az összehasonlítható helyzet fennáll-e, másrészt pedig, hogy a különbségtételnek van-e ésszerű indoka, vagyis hivatkozik-e a jogalkotó olyan szempontokra, amelyek kizárják a megkülönböztetés önkényes voltát. A kifogásolt önkormányzati rendelet által meghatározott ismérv az egyszerű személyszállító közlekedési eszközzel turisztikai célú, vagy nem mikromobilitási ponthoz kötötten megosztó szolgáltatást biztosító gazdasági tevékenység folytatása. A jogalkotó sem az önkormányzati rendelet indokolásában, sem pedig a képviselőtestületi ülésre benyújtott előterjesztésben (3. sz. mellékletként csatolva) nem hivatkozott olyan szempontokra, melyek kizárják a megkülönböztetés önkényes voltát, ezzel egyértelműen megszegve a megkülönböztetés általános tilalmának követelményét.

Az V. kerületi Önkormányzat tulajdonában lévő közterületek használatáról és rendjéről szóló, Belváros-Lipótváros Budapest Főváros V. Kerület Önkormányzat Képviselő-testületének 22/2018. (XII. 19.) önkormányzati rendelet 3.§ 29. pontja közterület-terhelési kompenzáció fizetésére kötelezi azokat, akik az egyszerű személyszállító közlekedési eszközzel turisztikai célú, vagy nem mikromobilitási ponthoz kötötten megosztó szolgáltatást biztosító gazdasági tevékenységet folytatnak. Noha nincs semmiféle hivatkozás a különbségtétel ésszerű indoklására, ugyanakkor a bevezetett közterület-terhelési kompenzáció a közterületek várakozási célú igénybevételével szemben nyújt védelmet a kifogásolt önkormányzati rendelet szerint. Ilyen szempontból az önkényes különbségtétel megállapítható a kerület területén végzett személytaxi-szolgáltatást végzők, illetve olyan egyéb gazdasági szolgáltatást végzőkhöz képest, mely szolgáltatások a szolgáltatás jellegéből adódóan több parkolóhelyet vesznek igénybe (hotelek, szórakoztatóipari létesítmények, éttermek), mint a lakosság teszi azt általában egy főre vetítve. A közterület-terhelési kompenzáció fizetésének kötelezettsége – noha ugyanazon tényen: a várakozási helyek elfoglalásán alapul – az egyszerű személyszállító közlekedési eszközzel turisztikai célú, vagy nem mikromobilitási ponthoz kötötten megosztó szolgáltatást biztosító gazdasági tevékenységet folytatók és az egyéb, a várakozási helyeket ugyanolyan arányban használó gazdasági szereplők tekintetében elválik egymástól, ezzel diszkriminálva a szolgáltatók eltérő csoportjait. A 191/B/1992. AB határozat szerint alkotmányellenes megkülönböztetésről beszélünk, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne. A hátrányos megkülönböztetésnek homogén csoporton belül kell fennállnia az alkotmánybíróság 3105/2023. (III. 14.) AB határozata alapján. Tekintettel arra, hogy az Önkormányzat az egyszerű személyszállító közlekedési eszközzel turisztikai célú, vagy nem mikromobilitási ponthoz kötötten megosztó szolgáltatást biztosító gazdasági tevékenység folytatását alkalmazta, mint megkülönböztetési szempont, mely a várakozási helyek igénybevétele nézőpontjából, illetve a várakozási helyek szolgáltatás nyújtásához kötődően való igénybevétele szempontjából is hátrányos megkülönböztetést jelent az autós megosztó szolgáltatást nyújtó gazdasági társaságok számára.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

- a) Az Indítványozó mellékeli az ügyvédi meghatalmazást (4. sz. melléklet).
- b) Az Indítványozó *nem járul hozzá a nevének, illetve egyéb személyes adatainak a közzétételéhez.*
- c) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata
- i. Budapest Főváros V. kerület Önkormányzat jegyzőjéhez címzett levél, illetve az ahhoz tartozó térítvevény (1/A és 1/B sz. melléklet)
 - ii. Budapest Főváros V. kerület Önkormányzatának tájékoztató levele a partnerségi-együttműködési megállapodás megkötéséről (2. sz. melléklet)
 - iii. [REDACTED] e-mail másolata a partneri együttműködés kialakítása érdekében kezdeményezett személyes egyeztetésről (1/C sz. melléklet)
- d) Az Indítványozó cégkivonata és aláírásmintája (5/A és 5/B sz. melléklet)

Kelt: Budapest, 2023. június 28.

[REDACTED]

Dr. Sirály Katalin ügyvéd

[REDACTED]

Indítványozó [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] önálló cégjegyzési joggal rendelkező
vezérigazgató, törvényes képviselő)
képviselében

Sirály és Társa Ügyvédi Iroda (székhely: [REDACTED])
[REDACTED] képviseli: dr.
Sirály Katalin ügyvéd)